

BUDAPESTA
Dumineca 1 Martiu st. v.
13 Aprilo st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 25.

ANULU XV.
1879.

Pretului pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Sultani'ti'a.

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Scen'a VIII.

Traianu singuru.

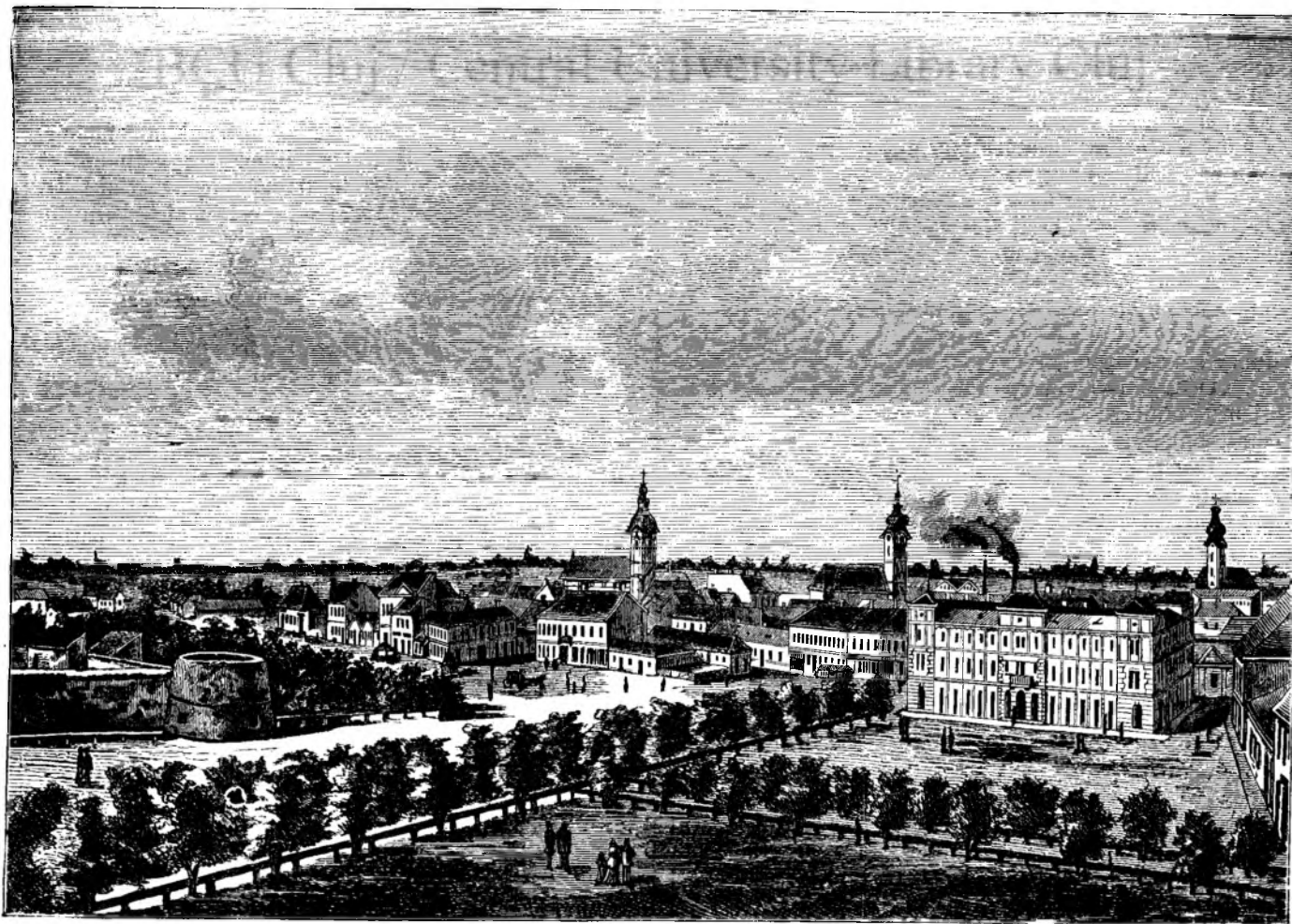
(Pe scena se face întinericu, Traianu întra în costumu de gala, pasiesce încetu, privindu cu precauțiune în toate părțile.)

Ieta-me-su aice! . . . Singuru singurelu! . . . E tacere, n'andu nimica, decâtu batai'a animei mele . . .

O! amoru, amoru! În brațiile tale unu minutu e mai prețiosu, decâtu unu anu de prosa . . .

Mi-am datu tota silinti'a sè am o înfașisare câtu de simpatica, pentru că femeile considera multu si esteriorul . . . Astfel dara, mi-am cumperatu o peruca noua, si perul meu negru stralucesce că si-al unui ju-ne . . . Mi-am pusu dinti noi, sositi numai eri dela Paris; ah! ce dinti scumpi! . . . Si umerul acesta, câtu de escelentu l'am suplinitu cu bumbacu! Croitoriuul meu e unu omu istetiu. Mâne i voiu platí banii — ce i-am detrasu în lun'a trecuta . . .

Dieu multa zola si cheltuicla! Dar ce n'amu sa-

Seghedinul — cum a fost.

crifică bucuos pentru unu momentu de placere, când în peptul nostru palpita înca o ânima tînera? . . . Ce n'asîu sacrifică pentru dîns'a, care îmi este chiar atîtu de draga că tîer'a ce-o adoru?! . . .

Dar ce perdu aice timpul însedaru? Acusi vor fi sîese ôre. Me ducu sè-mi ocupu locul în feréstă, că sè aşteptu acolo sosîrea frumôsei cosutorese . . .

Ce bine, că dn'a Dimbovitianu nu e acasa si că în chioscu nu se afla nimene! Celu puçînu nu me potu teme de compromisiune. Nu este mai urîtu pentru unu barbatu, decâtu dèca se compromite . . . Eu nici odata n'am patîtu înca asiá . . .

Înse, gluma de gluma, dar de asta-data totusi îmi pare cam curiôsă situațiunea mea. Sè am întelnire cu o femeia în o casa straîna! Si înca eu s'ô aşteptu la feréstă! Pân'acuma mi se 'ntemplá din contra . . .

Dar ce sè facu? Asiá a voitu dîns'a. Si cine nu s'ar supune bucuos capriçîului unei femei frumôsiele?! . . .

Îmi pare că audîi nişte pasi. Dóra tocmai dîns'a vine . . . Hah! cum îmi palpita ânim'a! . . . Me ducu, grabescu sè-mi ocupu locul, căci audu pasii ei . . . Ah! ce mersu usîoru si plînu de graçia! (Iese.)

Scen'a IX.

Flusturanu singuru.

Me aflu în posițiunea corabierului, carele în sffîrsitu sosesc la malul dorîtu! Dupa atâte viscole produse de creditorii mei, iéta am ajunsu si eu la malul de unde îmi suride o linisce de multu cautata! În fine o sè găsescu si eu o partiá buna, care sè me scape de tôte neplacerile . . .

Me 'nsoru . . . Adeca m'oiu însorá, de cumva parti'a va fi corespondietóre aşteptârilor mele. La din contra nu. Căci ce este însorațiunea fâra o partiá buna? Unu stomacu flamêndu ce n'are ce mîncá. Poesi'a trece, si pros'a i cuprinde locul. Cu rabdâri pragite nu ne putemu saturá, cu atîtu mai puçînu putemu sè platinu pe creditorii nostrîi . . .

E bine, sôrtea mea se va decide acusi. Îndata va sosi momentul, în care pentru prim'a ôra voi vedé pe aceea, de a cãrei punga va fi legata esistintîa mea.

Anim'a mea bate mai ferbinte decâtu de alta-data, dar nu de dorul ei, ci de curiositatea sè aflu, că ôre fi-mi va dîns'a o partiá buna sèu ba? Sub impresiunea acestei framêntâri am vînit u aice.

Déca îmi va coresponde, haide dà, me sacrificu, o ieu de muiere; dar în casul contraru i voiu ñice „sânetate buna“ si m'oiu duce p'ací 'ncolo.

Înse cum me voiu puté convinge? Cum? Cá la celelalte ocazioni de pân'acuma. Si, pe onôrea mea, înca nici odata nu m'am însielatu . . . Oh! eu am unu nasu escelentu! . . .

Dar iéta, par' că audu ceva mişcare în feréstă! . . . (Traianu se îvesce de dupa perdéu'a ferestei.) Dîns'a e acolo . . . Me aştepta . . . Sè ne începemu rolul! . . . Dómne ajuta! (Se apropia încetu de feréstă.)

Scen'a X.

Flusturanu si Traianu, (ambii vorbescu în tonu şîoptitoru.)

Flusturanu : Bon soir! (Pausa.) Bon soir! (Iérasî pauza.) (La o parte.) Iéta câtu de bine îsi jóca rolul de indignata! Nici nu-mi raspunde. E bine, si eu voiu urmá conformu instrucțiunii primite! (Lui.) Pardon! Recunoscu gresiél'a mea, si nu-mi remâne decâtu sè-mi ceru scusele. Eu cugetam, că voiu gasí aice pe dn'a Dimbovitianu, pe care am onôrea s'ô cunoscu.

Traianu : (La o parte.) Femei'a acést'a de buna sèma cugeta, că nu sîm eu, si — că sè nu se compromita — nascoci îute o minciuna! Ce isteţime! Se vede că e dela Paris.

Flusturanu : Dar fiindu că deja am comis u gresiél'a, permite-mi s'ô reparezu, spunêndu-ve cine sîm.

Traianu : (La o parte.) Ce şiretîa! Voindu sè se feréscă si de umbr'a unei compromisiuni, ea de siguru îmi va spune unu nume falsu, că sè nici nu-mi tréca prin minte cine e dîns'a. Sermân'a! Cauta s'ô scotu din perplexitatea acést'a! (Lui.) E de prisos sè-mi spuni numele. Sciu cine esti.

Flusturanu : Scii? (La o parte.) Întocmai cum mi-s'a profetîtu! Iéta că a si devenitu mai blânda. Acuma la rîndul meu, haid' sè usezu dara de momentul binevenitu, si sè-i trêntescu o declarațiune de amoru! (Lui.) Asiá dara grabescu a-ti descoperi, că eu nu pentru dn'a Dimbovitianu am vînit u aice, ci pentru dta, pentru tine.

Traianu : Pentru mine? Îti mulţiamescu. Dar pentru ce ti-ai facutu acést'a incomoditate? N'amu fi pututu noi conveni mai usîoru si mai negenati aiure? În locu mai siguru? De exemplu la mine?

Flusturanu : (La o parte.) Poftîmu, raspunde-i acuma, déca poti! Par că eu asîu fi chiamat'ô aice, si nu dela dîns'a mi-ar fi venitu avisul că o voi gasí în locul acést'a. Dar totusi cauta sè-i ñicu ceva. (Lui.) În adeveru, prim'a nôstra convenire se face în nişte circumstantie fôrte curiôse; dar alegerea locului n'a atêrnatu tocmai dela vointîa mea. (La o parte.) Cugetu că destul de finu i-am datu sè 'ntieléga.

Traianu : Nu? De siguru ôresi-cari considerațiuni delicate te-au împedecat u. La respectezu. Si tocmai pentru acést'a am vînit u si eu aice, unde m'ai chiamatu.

Flusturanu : (La o parte.) Unde o-am chiamatu? Ast'a me 'ntrece în minciuni! Me temu, că nu este o partiá buna. Dar déca caleá pe terenul minciunilor, haid' sè-mi încercu si eu debilele puteri! E timpul sè întru în meritul declarațiunii de amoru! (Lui.) Îti mulţiamescu! Momentul acesta e celu mai fericitu din tôte cãte am avutu cândva.

Traianu : (Înterumpêndu-l.) Aceste cuvinte candidé me facu sè rosiescu. Atâta indulgintîa si graçia eu nu meritu.

Flusturanu : (La o parte.) Vom vedé mai târñiu.

Traianu : Asiá vorbesci de frumosu, par că esti unu ângeru . . .

Flusturanu : (La o parte.) Eu ângeru? Asta înca nimene nu mi-a ñis'ô. (Lui.) Déca eu sîm ângeru, ce esti atunce tu? Unu . . . unu . . . unu . . . archangelu. . . Mai multu! . . . Unu semi-dîeu! . . . Mai multu! Unu Dumnedîeu! . . . Mai multu . . . (La o parte.) Dar mai sus nu pot u licitá.

(Va urmá.)

IOSIFU VULCANU.

Pe unu album.

Il n'ya de réel, que la mort.

Desiérta omenire! . . . copilu, ~~betr~~ânu sèu june,
În capul teu lupta vecinicu totu fantasii nebune;
Tu fugi numai spre visuri a vietii ani în şîru,
Si 'n urm'a lor nu affi decâtu unu suveniru! . . .
Copilu, ñilele-ti sbóra că fluturul pe flóre;
Omu, esti orbitu de auru, de-amoru sèu de splendóre;
Betrânu chiar, privesci dulce cu ochii plini de cétîa
Trecutul ce-ti aprinde v' unu visu iubitu din vietîa,
Si astfel beatu de visuri te credi în paradisu,
Pân' ce mormêntul stinge întregul vietii visu! . . .

PETRU V. GRIGORIU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —

(Urmare.)

Ea vedea naintea ei unu barbatu frumosu, arsu de arsit'a sórelui, acáruí aparițiune nobila numai unul o întrecea; iera elu vedea o dama tinera si frunósa cu perul aurii si ochii de zafiru.

Pe buzele colonelului jocá unu surisu de îndes-tulare:

— Fiic'a mea!

— Tatal meu!

Elu o îmbraciá i sarutá fruntea, si ántâi'a con-venire remase fara scene si eschiamári.

Paulina ocupá locu pe unu scaunu, buzele ei tremurau, ánim'a ei erá pré plina, si nu-si putea aflá cuvinte.

— Carls-court ti-a datu epistol'a mea?

Lucru curiosu! Tocmai acestu nume sè fia pri-mul cuvântu adresatu ei!

— Da, si aceea a fost o suprinde-re mare si pla-cuta pentru mine; un'a ínse mi-pare reu, cá nu mi-ai împartașitu de multu acést'a.

— Si ce ar fi folositu?

— Mam'a mea acuma nu s'ar aflá în cas'a nebu-nilor.

— Fost-ai fórté suprinsa când ai aflu-tu numele ei?

— Nu, si totusi nici odata nu asiu fi pututu presu-pune. În adevéru puçinu am si vedut'o, dara o iubiam fórté. Si apoi a cugetá, cá Sir Hugo a sciutu tóte în totu timpul . . .

— *Tratatu-a elu reu óre când cu tine?*

— N'a cutezatu sè fáca ast'a; numai odata a vo-itu sè me constrînga, ínse i-am nimicitu planul.

Façi'a ei se întunecá, fapt'a aceea a aruncatu o umbra peste întrega viétri'a ei.

— Pentru ce nu mi-ai scrisu despre acést'a?

— Pentru cá nu mi-ai fi pututu ajutá de fel.

— Asiá dara elu a voitu se te constrînga la vr'o casatori'a?

— Dupa fratele lui Guido?

— Da.

— Si n'ai simțitu nici o interesare pentru elu?

— Îl uriam, si de o mie de ori mai bucuros asiu fi muritu, decâtu sè-l fi însoçitu la altaru.

Elu o privi cu unu surisu seriosu.

— Si ur'a aceea estinde-se si asupra lui Guido?

Ea se aprinse.

— N'am nici o cauza sè urescu pe Mr. Carls-court; elu mi-a facutu cândva unu servițiu, ce puçini aru fi fost în stare a-l fáce.

— Asiá dara, precum ai fost de suprinsa, asiá te-ai si bucuratu, revedîndu-l?

— În adevéru am fost fórté suprinsa, pentru cá-l credeam mortu. Scirea despre mórtea lui erá anunçiata de unu jurnalul americanu, ce mi l'ai tra-misu.

— În adevéru e o minune, cá dânsul a remasu în viéti'a. Vulneratu din crestetu pâna 'n tâlpi, elu cadîu pe câmpul de onóre, si când îl aflai în ospítalu aprópe de mórte, descoperí pe lantiul orologíului seu unu medaillon cu fotografi'a ta, ceea ce spunea, cá elu e unu compatriotu.

— Fotografi'a mea? De unde a ajunsu aceea la elu? Eu nu i-am dat'o.

— Elu si-o anectá, nainte de plecarea sa din An-gli'a, dintr'unu album. Elu e unu barbatu bravu si

amabilu, carele cu periculul vietii sale mi-a scapatu viétri'a, pentru ce îl si iubescu cá pe unu fiu al meu.

— Povestese-mi întêmplarea, tata!

Vocea ei erá caracteristica de móle si tremurân-da, ea-si plecá façi'a pe umerul lui, în ánim'a ei se ma-nifestau niște simtieminte dulci.

Colonelul erá elocinte în laudele favoritului seu, si i enará bravurele lui, apoi i vorbi despre sim-tiemiantele lui nobile, despre geniul seu si despre carac-terul seu barbatescu, cum si-a coresu gresielile tre-cutului.

— Dar sè curmâmu convorbirea despre Carls-court, spune-mi ceva despre tine?

Ea surise amaru.

— Acést'a ar fi o tema nendestulitóre: eu sîm o dama moderna, acárei esistintia fara scopu se abate fórté de viétri'a acum índegetata.

— Esti logodita cu marquisul de Heatherland?

— Am fost; ínse logodn'a s'a desfácutu.

— Desfácutu? si de când?

— De ieri.

— Iubitu-ai pe lordul Heatherland? Tóta lumea îl lauda.

— Nu se póte destul laudá, ínse eu nu l'am iu-bitu, si nu sciu, déca sîm capabila sè iubescu. Profana, egoista si ambițiosa, sîm nedémna a fi soçi'a unui bar-batu bunu. Nu voiescu sè me maritu, si déca vom aflá pe mam'a, vom parasí Londr'a si vom trái óre unde retrasi în liniște.

Vocea i tremurá. Ea nu e capabila de iubire, si totusi sciea, cá a iubit pe Guido Carls-court din diu'a acea, când s'a apropiatu cu curtenire Ralf Fane de ea.

— Si cum cugeti sè affi pe mam'a? — întreba ea dupa pauza.

— Voiu concrede ast'a poliției de Scotland Yard; scí tu ceva despre ea?

— Nu credu: Mathilda mi-a spusu odata, cá ea ar fi în Cheswik séu pegrurime.

— Acést'a ar fi unu punctu de mâncare. Dar puté-va viitoriul sè compenseze în câtvu durerile tre-cutului?

— Sè sperâmu, tata; amorul nostru va reuși a o ferici. Nu cumva ínse va puté Sir Hugo sè-ti atace casatori'a?

— Nici odata; validitatea ei este fara tóta îndo-iél'a. Voiu încunoscintá îndata poliți'a si voiu așteptá aici în pace rezultatul. Poti tu sè me cercetedí mai desu, fara d'a fi observata?

— Sîm stapâna peste vointi'a mea, si voiu veni în tóta diu'a la acést'a óra. Acum ínse e timpul sè plecu.

Elu o petrecu pâna la usia.

Si când ea își trase velul, Mr. Carls-court veni pe trepte în sus; o salutá în tacere si întrá la ami-cul seu.

Paulina aflá famili'a la al doile dejunu si rentor-narea lui Guido formá tem'a conversárii.

— Asiú voi sè sciu scrie-va elu cárti? — întreba Mr. Chalis, — elu a rapitu liniscea tuturor damelor. Eri îl admirá Lady Edith Clive, iér astadi Miss Charteris.

— Iéta cá vine Miss Lisle, sè audîmu ce dice ea? Sustîni si dta, cá si dsior'a Mathilda, cá Guido Carls-court e celu mai frumosu barbatu în Londra?

— Dieu, Mr. Challis, eu n'am medítatu înca despre ast'a, si o astfel de problema momentuósa tre-bue bine studiata.

(Va urmá.)

S A E O N U

Calindarul săptămănei.

Dumin.	1 13	G. Sfințele Pasci , c. ma Maria Eg.
Luni	2 14	Lunia Pascilor , c. p. Tit., s. m. Polic.
Marti	3 15	Martia Pascilor , c. p. Nicita.
Mercuri	4 16	cc. pp. Iosif Poet., Platon, Teon.
Joi	5 17	ss. mm. Teodul, Agatopod, Claudiu.
Vineri	6 18	s. p. Eutichiu, c. Platonida.
Samb.	7 19	c. p. Georgiu Mel., s. m. Caliopiu.

Escursiunea deputatilor.

I.

Pe vaporul „Minerva“, spre Titel, 6 aprilie.

Frate redactoru!

Ti-am promis pentru „Familia“ niște schițe despre expedițiunea noastră pe Dunare și pe Tisa. Iéta dara aceste șire aruncate în pripa pe hârtia; întrebuintiéza-le, cum vei aflá cu cale!

Ieri, în 5 aprilie, la órele 12 și jumetate din ói, o societate de 56 énsi, parte emisi ai regimului, parte ómeni de specialitate cá tramisi ai Societății inginerilor, parte deputati dietali, pleceram din Budapesta cu vaporul „Minerva“ al societății navigațiunii pe Dunare, sub conducerea capitanului Lorberer, unu omu fórté complesantu, care satisfăcea cu cea mai mare atenziune dorintiele tuturor caletorilor.

Scopul escursiunii, séu mai bine óisu al expedițiunii noastre, este în prim'a linia visitarea orasiului înundatu Seghedin, în a dóua — studirea Dunarei și a Tisei, și anume esaminarea planurilor de regulare, cari la ambele aceste fluvii parte s'au și pusu în lucrare, parte au sé se puna de acuma înainte. Regularea acésta e de malta importantia, cáci menita sé scutéscă de repetiteles esundári pe locuitorii din aceste parti, are sé se produca mari folóse materiale.

Iéta caus'a, pentru care facemu pe apa acésta escursiune, și înca mai ántáiu pe Dunare pâna la Titel, d'acolo pe Tisa la Seghedin. Astfel, inițiati și de ómenii de specialitate, avemu ocasiunile cele mai bune spre a cunóscé terenul și d'a ne formá o judecata basata pe esperintie.

Timpul ni erá, asiá eri cátu și astadi, fórté nefavoritoru; ploia în continuu. Cu tóte aceste, îndata-ce sosimu la vr'unu locu mai însemnatu, toti eșimu și ne urcámu pe acoperisiul (Verdeck) vaporului, și ascultámu indicațiunile cunoscatorilor.

Ieșindu din Budapesta, deja la începutul insulei Cepel, dl protoingeneru al ministeriului de comunicațiune, Bodoki, carele avea la dispozițiune tóte mapele și planurile, ni-a datu desluciri de cauzele inundării, careia i este espusa Budapesta; iér când sosiramu la Erci, ni-a aretatu insul'a ce se afla în mijlocul Dunarii, unde ghiati'a se împedeca și ceea ce vine mai târđiu, neputéndu curge, se asiédia sub cea gasita acolo, și astfel ghiati'a totu îngrosiándu-se, ajunge pâna 'n fundu, acésta pune stavila curgerii apei și causéza apoi esundare. Casul acesta a obvinutu în 1876, când Budapesta și giurul ei abiá scapara de prepastia.

La Fais înainte cu 25—30 de ani Dunarea formá unu ánghiu mare, ínse harnici'a pretorului din timpul acela a regulatu cursul apei, i-a facutu unu patu nou; astadi acolo cursul e dreptu, iér patul vechiu — care causá asiá multe esundári — e deja mai de totu uscatu și în multe locuri semenatu cu bucate.

În joi de Fais nu gasiramu vr'unu punctu mai interesantu, si caletori'a se continuá fára vr'o impresiune mai însemnata. Dar de odata ni se anunciá, cá s'au ivitu niste nái cu soldati. Ieșiramu. Erau restul regimentului „Este“, care — rentorcéndu-se din Bosnia — astadi are sé soséscă în Budapesta.

Índata întrá viétia în societate. Salutaramu cu entusiasmu pe bravii soldati, cari atátu de escelentu si sub atáte suferintie grele si-au facutu dator'i'a. Ei ne salutara asemenea, apoi vapórele se perdura în departare.

Dar íncheiu și eu acésta scrisóre, cáci acusi ne vom opri, și de-acolo ti-o voiú espeda.

II.

Titel, 6 aprilie.

Se întielege, cá vederea ostasilor cari se 'ntorceau din Bosni'a, a stérnitu în membrii societății compuse de diverse colori politice, diverse impresiuni și espresiuni. Dar fiindu cá tocmai ne aflamu la dejunu, unde vinurile escelente a doi deputati emulau pentru triumfu, disputele și glumele politice se curmara în curéndu.

Eșiramu pe acoperisiu, și prospectul frumosu stinse și cele din urma divergintie de partida. Toti eramu de o parere, și admiram regiuinea pitoréscă.

Treceam pe la Camenitia, proprietatea contelui Guido Karácsonyi, și Petruvaradin, care a avutu unu rolu atátu de mare în 1848/9. Ambele niște puncte din cele mai frumoșe pe totu cursul Dunarei. Cu atátu mai mare paguba, cá nu dispunu de timpu, cá macaru sé le potu schitiá.

Dar Petruvaradinul în unu dintre noi a deșteptatu și niște suveniru personale. Deputatul Teodor Gerghelyi ni-a aretatu ferést'a a siesea, unde dénsul începéndu din 1865 a petrecutu 3 ani de óile.

La Novisad ne opriramu numai pe cáte-va minute, pentru cá raportorii óiarelor sé-si póta espedá scrisorile și depesiele. Usai de acele mominte, spre a-ti tramite și eu epistol'a trecuta.

Novisadul are o situațiune fórté romantica. Esc. Sa patriarcu Ivașcovicu, privindu din ferestile palatului séu, póte sé mediteze cu placere despre timpul când ínca erá prelatu român.

La díce óre sosiramu la punctul unde Tisa se vérsa în Dunare. De aice pâna la Titel, mai este ínca departare de o óra și jumetate. Priviramu în giuru de noi. Unu tablou imposantu se presintá vederilor noastre. Cátu zariamu cu ochii, erá totu apa, nu vedeamu decátu ceriul și ap'a, par cá ne aflamu în mijlocul unei mári. Numai salcile, cari ici colo își scoteau capetele, ni faceau atenti, cá totusi nu sântemu pe mare, ci numai pe suprafați'a unui teritoriu înundatu.

S'au și pornitu criticele din tóte partile, cá regularea Tisei a fost greșita, cá cursul apei s'a pré strinsu la olalta, cá taiaturile nu s'au facutu bine, și altele multe de aceste. Si în adeveru, în regularea Tisei trebue sé se faca mari reforme.

Dar iéyasi cauta sé-mi íncheiu epistol'a. Iéta se vede Titel. Acolo ne vom opri pe jumetate de óra, și ne vom dá jos cá sé visitámu orasiul, unde s'a alesu totu-de-una Politu.

UNU DEPUTATU.

Frundie risipite.

Viena 8 aprilie.

Dómn'a X. móre.

La îngropaciunea ei multi obsérva, cá lipsesce dómn'a Y.

La prim'a convenire dn'a Y. fu întrebata, că de ce nu a luat si dên's'a parte la îngropaciunea ami-cei sale ?

— Trebuie sè scii, — respunse dên's'a, — că eu sîm din o casa mai înalta, decâtu cum a fost repausat'a; si precum ea a trebuitu sè-mi faca mie ântâiu visita, asiã am voitu si acum, că ea sè vina ântâiu la îngropaciunea mea — si atunci m'asiu fi dusu si eu la a ei.

*

La o serata splendida în palatul contesei L. se aflã o societate distinsa din ambele secse.

Venindu vorb'a de moda, unu cavaleru întrêba pe damicel'a A., că de ce se opunu dên'sele asiã tare întroducerii crinolinei ?

— Nu gândi, domnul meu, — dîse ea, — că noi ne opunemu cu seriozitate. Noi numai necajimu pe ma-dame „Moda“ si scii dta bine că „totu ce se iubesc, se hêrtiasc (necajesc)“ (Alles was sich liebt, neckt sich.)

*

Astadi în Viena pretotindenea se vorbeşce despre nunt'a de argintu ce se va serbã în 24 aprile a. c.

Despre acestu actu însemnatu scie si damicel'a N. Dar dên'sa totusi întrêba pe mum'a ei:

— Mama draga, spune-mi, câti ani sînt decând a luat imperatul pe imperatés'a de nevêsta ?

*

În fine si o întrebare.

Care calindaru convine mai bine secsului frumosu, celu Iulian sèu celu Grigorian ?

De si celu din urma e mai modernu decâtu celu Iulian, aici totusi secul frumosu nu se supune celui modernu din simpl'a cauza, că acesta e cu 10 minute 48 secunde mai micu decâtu celu Iulian, si dèca ar socoti dupa celu mai micu (Grigorian) atunci ar îmbe-trâni mai cu graba.

EMILIAN.

Din Maramuresiu.

(Semne rele, investigatiune, o datina în duminec'a Floriilor.)

Valeni 6 aprile.

„Când se surupa delurile, nu va fi bine în lume“, — dîcu betrânii. În Maramuresiu de unu anu încóce atâte ploii si timpuri rele au umblatu, si atâte esundări si grindini au fost, câtu au putreditu pamêntul.

La vederea acestora apoi cei mâncati de reu si pascuti de necasuri, dîcu: „Aceste tóte sînt meresine (semne) rele; va fi fómete, ori vor cadé pe noi alte greutãti, resboiu sèu alta pedépsa a lui Dumnedieu.“

Asiã mai spunu betrânii, că dèca umbla pré multi „domni“ pe la sate, înca nu-i semnu bunu. Dar în septemãnile trecute „domnii“ au umblatu prin totu Maramuresiul . . .

La 24 martie la noi s'a tînutu o investigatiune, adeca cercetare criminala, pentru că valenani au cutezatu a se rugã si câtra comitele supremu, că sè faca a nu însciintã pe Maj. Sa altcum decâtu cum e vointiã nòstra, — pentru că ei au spusu, că cele înşirate în petitiunea câtra tronul a Maramuresienilor, n'au esitu din capul românilor, accentuându că nimene sè nu-si faca scara din noi.

Póte că protestul nostru i-a calcatu pe islicu, càci cu dóue zile înainte de dîu'a numita, câtiva valenani de frunte subscrisi la contra-protestele nòstre au fost chiamati ièrasi în biserica si instruati sè faca marturisiri sucite, dupa parerea mea în adeveru criminala.

Învestigatorii respândindu-se ântâiu faim'a, că noi vom fi supusi la cercetare criminala, au si venitu cu teróre mare, si facêdu cercetare, au capetatu câteva marturisiri — înainte pregatite — în favorul lor, apoi s'au dusu ièrasi, lasându în urm'a lor faim'a, că protestatorii dela noi vor fi dusi la Casiovi'a. Cu tóte aceste înse maiortatea sustînea adeverul.

Nu si-aru fi ajunsu înse nici decâtu scopul, de cumva între investigatori n'ar fi fost esmisu si o autoritate bisericeasca. E dureros, că cu acea ocaziune amu pututu audî mai multi chiar dela unu român, o declaratiune antinaţionala, care me dóre s'o spunu aice . . .

Dar sè revenimu la altele! Tocmai adi e duminec'a Floriilor, sèu cum i dîcu pe la noi: „staulele florilor.“ Credu că va fi interesantu sè însemnu, ce datina domnesce la noi în dîu'a acést'a.

În tóte familiile se cocu atâte pâni de grâu, câti membrii are famili'a; dar pânila nu sînt de o forma, ci marimea lor variéza conformu etãtii membrilor din familia.

Aceste pâni se împletescu din aluatu de grâu cu multa grigiã si pe de-asupra se înfrumsetiéza cu cununi, cruci ori alte figuri totu din aluatu.

Se gatesce totu asiã si o pâne mare pentru toti, cari apoi o mânca la olalta.

Pânila aceste se numescu „flori.“

T. MARGINEANU.

Óue roşie.

Unu tineru, carele tocmai voiã sè se însóre, nu de multu se duse la fiitóre-a-i sócra, si acolo vorbi ast-fel în presinti'a miresei sale:

— Vreu sè ne cununãmu la 11 óre, vreu cá la cununi'a nòstra sè fia musica buna, vreu cá dupa cununiã sè caletorimu la Paris.

— Cã multe vré fiitorul teu barbatu, — observã sócra ficei sale, dupa ce elu se departã.

— Dã-i pace, — respunse fiic'a suridiêndu, — acuma si-a manifestatu dên'sul — vointi'a cea din urma!

*

A. Audi ce scriu dîuarele, că în Budapesta s'a înfintiãtu o societate de tineri, cari au decisu sè ieie de soçiã numai fete dela Seghedin ?!

B. Luã-le-ar dîeu, de cumva Tisa ar fi esundatu asupra Seghedinului bancnote si nu apa.

*

— Pentru ce nu te însori ? — întrebã o dama înaintata de unu tineru.

— De ce sè me 'nsoru ? Sum sãnetosu si n'am dato-rii ! — respunse acela.

*

Între amoresati :

— Te asiguru, draga, că acést'a s'a împrimatu.

— Dar nu s'a împrimatu; sè vedemu, Mari, tu póte faci deosebire între a împrimã si a publicã.

— Si înca mare, — respunse tiner'a.

Ea se opresce unu momentu, apoi adauga roşindu :

— Tu poti pré bine sè-mi imprimedi unu sarutatu pe buzele mele . . . dar n'ai dreptul de a-l publicã.

*

Într'unu salonu se dîcea, vorbindu-se de unu domnu ce eşise dintr'o casa de sanetate :

— A fost bagatu acolo dreptu nebunu, fiindu că nu încetă a vorbi de reu de dn'a X.

— Oh! atunci dîse dn'a G., — trebuie sê-l bage înderetu mai multu de câtu ori cînd, căci este mai nebunu decătu mai nainte: a începutu a o vorbi de bine!

Serbatori fericite!

Seghedinul — cum a fost.

Acuma cînd esundarea grozava dela Seghedin a stîrnutu compatimire generala pentru nenorocitele victime, va fi interesantu sê schitiăm ce a fost Seghedinul înainte de catastrofa acêst'a.

Situatu în mijlocul unei câmpii roditoare, pe sie-sul celu mare al Ungariei, la împreunarea riurilor Muresu si Tisa, si avîndu unu hotaru aprôpe la 17 mile evadrate, Seghedinul, a fost dupa Budapesta orasiul celu mai mare în Ungaria.

Că orasiu propriu ungurescu, se pôte dice, că Seghedinul a ocupatu locul de frunte, pentru că Budapesta nu se pôte numeră între orasiile unguresci, ier Dobritinul si Hód-Mező-Vásárhely, cari emulau cu Seghedinul, sînt cu cevasi mai mici decătu cum a fost acesta.

Numerul locuitorilor sei se urcă la 70,000, ier al caselor la 7500. Cei mai multu se ocupau de agricultura, dar ramul industriasiu înca eră bine reprezentatu, ier comerciul în timpul din urma luase unu sboru frumosu, căci afara de cele dône fluvii navigabile, tocmăi la Seghedin se cretēja dône cai ferate, ceea a societății austriace si cea numita Alföld-Fiume; va sê dica, pe apa în trei directiuni, ier pe calea ferata în patru, putea sê comunice comerciul de acolo.

Acêsta buna situatiune norocoasa își si produse rezultatul. Orasiul se înfrumsetiă din ce în ce mai tare, si acolo unde mai de multu se aflau niște balti se aredică unu orasiu nou, cea mai frumoasa parte a Seghedinului, ceea ce înfacisēja si ilustratiunea din nrul presinte.

Asiă a fost Seghedinul. Dar cum va fi?

Cronic'a lunei.

Garibaldi a sositu în Roma! Acesta e faptul cel mai însemnatu al dîlelor trecute. Caus'a pentru care elu si-a parasitu cremitagiul din Caprera, este, că sê ieie parte la debaterile camerei cu ocaziunea unei interpelatiuni relative la niște turburări politice din provincia. Inse cei inițiati sustînu, că adeverat'a cauza a mergerii lui Garibaldi la Roma, este, că sê-si deie concursul la formarea unei lige greco-italiane. Activitatea acestei lige s'ar îndreptă si în contra monarchiei nôtre; si anume se dice, că scopul ei ar fi luarea Trentinului si Triestului. Guvernul italianu s'a si nisuitu sê înduplece pe betrânul erou d'a remâne acasa, dar n'a reșitu. Garibaldi, sositu la Roma, a fost primitu cu entuziasmu, si a stîrnutu compatimire, căci este suferîndu. Il dône piciorul, de aceea fu transportatu la locuint'a sa în lectica. Regele a tramisu la elu pe unu din ministrii, apoi îl însciintă, că va merge ênsusi a-l vedé. Tocmai acuma vini scirea, care spune, că regele a si fost la Garibaldi si a petrecutu la elu o ôra.

Noutatea cea mai prôspeta este cris'a în Egiptu. Precum se scie, vice-regele din Egiptu, din caus'a risipelor sale grozave, a fost pusu sub curatela. Puterile straine, Franci'a si Angli'a, adeca au declarat, că i vor dá unu împrumutu, înse numai cu condițiunea,

deca vice-regele va admite, că finanțele tierii sale sê fia conduse de doi ministrii straieni, si anume de unu francesu si englesu. Bietul chedivu, ajunsu în cornu de capra, a primitu condițiunea. Iéta înse, că dîlele trecute elu a declarat simplu si netedu ministrilor straieni, că — nu mai are necesitate de serviciul lor, va sê dica li-a datu dimisiunea. Acêsta insulta a facutu mare senșatiune si la Paris si la Londra, si în ambele locuri se pregatescu la acțiune comuna. Asiă dara ne aflămu în ajunul unui nou resboiu eventualu.

Ocupatiunea micsta a Rumeliei se pare a fi decisa. Diuariale anuncia, că nefericitul de turcu în urma s'a învoitu si dênsul la acêsta mesura propusa de puterile mari.

Unu toastu al contelui Károlyi, ambasadoru al Austro-Ungariei în Londra, pronunciatu cu ocaziunea unei festivități, face mare senșatiune. În acestu toastu s'a accentuatu armoni'a si amicit'a între Austro-Ungari'a si Englitera, ceea ce acuma cînd Englitera în Europa si Asia are atâte interese oșuse ale Rusiei, e de mare însemnate. Toastul se considera că unu respunsu la cela rostitu în Petersburg de ambasadorul germănu, carele accentuă bun'a relațiune a domnitorilor Vilelmu si Alesandru.

Contele Byland-Reidt, ministrul comunu de resboiu al Austro-Ungariei, se va retrage. Se dice, că br. Edelsheim-Gyulay ar urmă în locul lui; dar înca nu se scie pozitivu.

Senatul francesu a votatu 300,000 pentru transportarea acasa a comuardilor agraciati. Senatul si-a amânatu sedintiele pâna la 8 maiu, camera pâna la 15.

În Spani'a s'au începutu mișcările electorale. Alegatorii din cercul Valencia anuncia, că dênsii numai cu acea condițiune vor votă pentru ori care candidat, de cumva acela va depune 60,000 reali, că garanția, că își va tîne program'a.

Alegerile în Români'a se vor face în a dôi'a jumetate a lunei curente.

Literatura si arti

Biblioteca poporului român, din care la Bucuresci a eșitu broșura prim'a, cuprîndîndu o alegere din cele mai frumoșe balade populare, o alegere din scrierile lui Dositeiu, Vacaresci, Conachi, Beldiman etc., si care cōsta numai 50 bani, nu trece de fel.

Din Sibîiu primimu avisul, că serat'a musicala, data de reuniunile musicale, germăna, romăna si magiara, de acolo, în folosul nenorocitorilor dela Seghedin a reeșitu fôrte bine.

O stea noua s'a ivitu în lumea musicala, si anume o cântarétia portugesa, Laura Zaguri. Diuariale din Berlin si din Petersburg scriu despre ea cu entuziasmu, si dicu, că va întrece si pe Adelina Patti.

✓ **Fet'a aerului.** Sub titlul acest'a s'a reprezentatu de curêndu în teatrul celu mare din Bucuresci o feeria, care a facutu mare efectu si a întrunitu unu publicu numerosu. Reprezentatiunea a duratu pâna la o ôra si jumetate.

✓ **Carte noua de Michelet.** Soçi'a lui Michelet va publică dîlele aceste prim'a colecțiune din scrisorile de caracteru privatu ale barbatului seu. Titlul tomului primu va fi „Banchetul”, si va fi împartitu în dône.

Ristori în Viena. Între ôspetii cari vor merge la Viena sê asiste la ceremoniile nuntii de argintu, se va află si celebr'a Adelaida Ristori. Afara de dêns'a, si alti artisti renumiti se vor întruni acolo cu ocaziunea aceea.

✓ **La Táboreszky si Parsch** în Budapesta a aparutu

cântecele mai placute din pies'a : „Bácskai reservisták“ de Varga János. Între cele patru cântece, un'a e românescă, dar — firesce — cu textu ungurescu. Prețîul 80 cr.

✕ **Cărți noue :** „Tratatul de Berlin si oper'a camerilor de revisuire“, de Em. M. Porumbaru, București. — „Agricultur'a la Români“, de P. S. Aurelianu, București. — „Ciocoi vechi si ciocoi noi“, conferința ținută la Ateneu, de dl G. Marianu, București. — „Anatomîa descriptivă“, de N. Crețulescu, vol. I cuprîndîndu : osteologîa, artrologîa si miologîa, București. — „Manualu de explicarea învetiaturilor moralo-evangelice“, de M. N. Pacu, Galati. — „Pe malul gârlei“, comedia în unu actu de Ascanio, București.

✕ **Diuare noue :** „Infernul“, foia umoristică — fără umor, la Galati. — „Vocea Carpatilor“, diuariu politicu, odata pe septemăna, la Pêtr'a.

Biserica si școlă.

✕ **Instalarea noului episcopu de Oradea-mare** se va face la 24 aprilu, adeca tocmai cu ocaziunea nuntii de argintu a Maj. Lor.

✕ **Noul episcopu al Gherlei, Pr. Ssa Ioanu Szabó,** dîlele ateste va merge la Viena că să se faca juramîntul îndatinatu. Mutarea sa la resiedința va urmă cam pe la Rosale.

✕ **Unu nou dr. în drepturi românu.** Din Cernauti ni se scrie, că dl Samuil Isopescu la 31 martie a obținutu la universitatea de acolo diplom'a de dr. în drepturi.

✕ **La Hêrsiöva** în Dobrogea la 10/22 l. tr. s'a deschisu cu pompa si bucuria mare o școlă de fete. Instrucțiunea publică, de si încetu, se respîndesce totu mai tare în nou'a provincia româna. De curînd ierasi s'au deschisu două școle, la Topal si la Gröp'a Ciobanului.

✕ **Episcopu nou.** Senatul si camer'a României au alesu episcopu al eparchiei Husilor pe parintele Calinicu Ploiesteanu.

Societati si institute.

✕ **Museul naționalu din București** a primitu dîlele trecute din Africa unu daru interesantu si prețiosu, care constă din o colecțiune de anticități egiptiane, chineze, precum si din niște obiecte pentru istori'a naturală. Daruitorul e dl dr. G. M. Caradja din Cairo.

✕ **La Tulcea** în Dobrogea s'a înființiatu o societate pentru învetiatur'a poporului. Scopul ei este 1) a veni în ajutorul școlilor române întretinute de statu său comune, 2) a ajutá prin mijlôce banesci pe studentii de ambele scese saraci dar diligenti, procurîndu-le vestiminte, cărți didactice si alte obiecte necesarie, 3) a înființia școle profesionale.

✕ **Clubul studentilor din Iasi** a ținutu la 5/17 l. tr. a patr'a aniversara. Cu acêsta ocaziune s'a rostitu unu discursu si s'a ținutu o disertațiune sciintifică.

✕ **În Pêtra, România,** s'a înființiatu o societate cu scopul de a ajutá pe saraci, pe copîii lipsiti de mijlôce la învetiatura si a înființia școle profesionale pentru baiati si fete. Acêsta folositoare societate are deja unu capitalu, care represinta unu venitu anualu de peste 600 lei, deosebitu de cotisațiunile lunare ce unii membri s'au obligatu de a da.

✕ **Societate de actii contra uciderii copîilor.** Unu proiectu raru, cum nu se pôte ivi de câtu în China. În imperiul de mijlocu crim'a uciderii copîilor este în flôre. La noi cadu numai copîii ilegitiimi când nu-i

potu hraní. Ei i lasa sê móra de fôme si legile lor nici nu pedepsescu acestu barbarismu. În timpul din urma ucideria copîilor s'a înmultitu asiá de multu în câtu „ministrul, pentru binele poporului“, a cugetatu cum sê le puna capetu. Pentru scopul acesta a înmanuatu guvernului unu proiectu, în care propune sê se întemeieze, în orasiile mai însemnate provinciale, societăti de actii, cari sê îngrigesca de copîii neglijati, sê-i cresca si apoi sê-i puna sê lucreze câțiva ani pentru societate. Fia-care acție costa 600 cheși (22 fr. 506) si cine posede unu numeru anumitu de asemenea actii, are dreptu a da societății unu copilu saracu spre crescere. Se potu primi numai acei copii despre cari se va probá oficialu, că parintii nu-i potu nutri.

✕ **Societatea damelor din Braila,** în urm'a balului datu în lun'a espirata, în beneficiul școlilor de fete, precum citim în „Mesagerul Brailiei“, a oferitu din suim'a ce a realizatu, 500 franci în folosul școlilor de fete române din acelu orasiu.

✕ **În Ploesci** s'a constituitu o societate musicală ce pórta numele „Lyr'a Prahovei.“ Acêsta e prim'a societate musicală în acelu orasiu, ne spune „Democratul.“ Junimea ploesténa o constituiesce, si scopul ei este crearea unei școle de bel-canto pentru a procurá placute momente de distrațiune sustîitorilor ei, prin couterce chorale.

✕ **Societatea „Figaro“** din Paris a ținutu în septemân'a trecuta adunarea sa generală. „Figaro“ e celu mai respînditu diuaru francescu. În anul 1878 a încasatu 4.599,685 franci 68 cent., a spesitu 3.064,464 fr. si 89 cent., va sê dîca venitul curatu a remasu 1.535,220 fr. si 79 cent.

Ce e nou ?

✕ **Deputațiunea dietei,** care va felicita pe regele si regin'a cu ocaziunea serbării nuntii de argintu, a ținutu dîlele trecute siedinția, în care s'a alesu o comisiune compusa din Szláv, br. Bánhidy si Jókai, pentru redactarea adresei. Acêsta a însarcinatu pe Jókai cu misiunea primită ; ier Ludovicu Tisza va îngrigi de arangiarea esterióra a adresei, care va fi scrisa pe foi de pergamentu, ier cuti'a va fi de argintu. Deputațiunea va merge în 20 l. c. la Viena, si va fi primită în 21. Cas'a magnatilor asemenea va tramite o adresa de felicitare.

✕ **Imperatul Alesandru** a scrisu împeratului Vilelm, că va merge la Berlin spre a luá parte la festivitătile ce se vor face cu ocaziunea serbării nuntii de aur. De acolo dînsul se va duce la báiile dela Ems.

✕ **Regele Italiei** a tramisu 10,000 fr. pentru ajutoarea nenorocitorilor dela Seghedin. Totu pentru acestu scopu s'a datu în oper'a din Roma si o represintațiune, la care a asistatu regele, regin'a si tóta aristocratia. Dela mórtea parintelui seu, regele cu asta ocaziune s'a dusu pentru prima óra la teatru.

✕ **Beatrice,** un'a din ficele reginei Engliterei, de odata e mirés'a a doi principii — în diuarie. Unele scriu, că principele Ludovicu Napoleon are de gîndu s'o logodésca ; ier altele împartesiescu, că ea are se fia soția principelui Amadeo, fostul rege al Spaniei si frate al regelui Italiei.

✕ **Principele moștenitoru al Svediei si Norvegiei** a pornitu din București, spre a face o excursiune de câte-va dîle la Constantinopole.

✕ **Coloman Ghyczy** fu numitu consilieru intimu. Alegatorii din Komárom au decisu sê-l realéga.

✕ **Unu nou consiliaru regescu.** Fôia oficială publică, cumea dlui inspectoru școlaru Moldován Gergely i s'a conferitu titlul de consiliaru regescu.

Unu calendaru americanu. Unu deputatu din America, Oliveru Addison, a substernutu congresului o petițiune, că acesta sè intervina la Papa, că acela — în locu de calendarul de pân'acuma — sè adopte un calendaru recomandat de dñsul. Dupa acelu calendaru nou, numerarea noua a timpului s'ar începe la 1882; fia-care anu ar constá din 365' zile; al cincidecile anu ar fi anu de bucuria si ar avé 377 zile; totu la 500 de ani ar urmá anul bucuriei mari, si ar numerá 378 zile. În tóte lunile aru fi 4 septemâni; numai martie, junie si septembrie ar constá din 5. Prin esceptiune, lun'a lui decemvre ar numerá 37 zile. Tóta lun'a s'ar începe si s'ar sfîrși cu serbatóre.

Unu germânu din Francfurt, cetindu în jurale, că în Budapesta s'ar fi infintiatu o societate de tineri, cari sè-si ieie neveste din Seghedin, a scrisu consiliului municipalu de aice, că de óra-ce dñsul e saracu, nu póte sè contribuiésca bani în favorul nenocitilor dela Seghedin, dar că totusi sè arete si elu zelu filantropicu, declara că se 'nvoiesce bucuros spre a fi înscrisu în acea societate, că sè-si ieie si dñsul soția din Seghedin.

Unu pesce cu decorațiune. Unu pescariu din Buda-vechia zilele trecute a prinsu în Dunare unu pesce mare. Bucuri'a lui fu mare. Înse mirarea-i deveni si mai mare, când în gur'a pescelui gasi acatiata o decorațiune austriaca. Casul acesta facu mare sensațiune în Buda. Nimene nu-si póte esplicá cum a ajunsu acolo acea decorațiune? (Asiá cá multe de aceste pe peptul celor „meritati.“)

Biserica improvisata. Doi calugari franciscani din Seghedin si-au arangiatu localul de botezare si inmatriculare într'unu vagonu de clas'a a trei'a. Acolo se binecuvânta nou-nascutii, si déca în aceste timpuri triste s'aru aflá p'acolo si niște ómeni cari aru voi sè se cunune, bunii franciscani dóra aru îndeplini si funcțiunea acést'a acolo în vagonu.

Judecata solomoniana. Unu talhariu în America a furatu astfel, încátu numai capul, mân'a si bratiul dreptu, au petrunsu în localitatea unde se aflau obiectele straine. Advocatul aperatoru a đisu, că de óra-ce ferést'a acelei localități e asiá de mica, încátu prin aceea nu póte sè petrunda unu omu, clientul seu nu póte sè fia vinovatu. Judecatorul, deplinu convinsu de vinovați'a acusatului, dar spre a dá óresi-care dreptate si advocatului, condamná la doi ani de închisóre capul, mân'a si bratiul dreptu al talhariului, lasându-i dreptul de-a dispune de celelalte părți ale corpului seu.

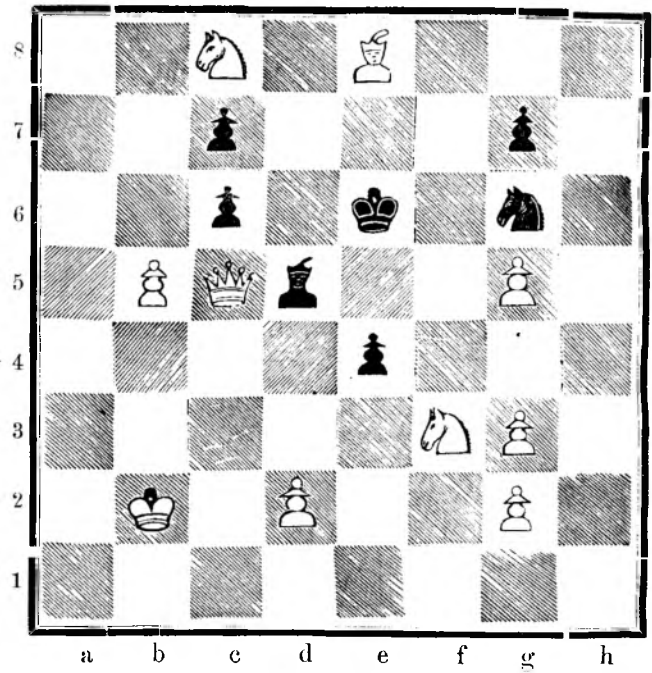
Cine vré sè fia rege? Unu misionaru caletoresce acuma prin Engliter'a si de acolo va veni pe continentu. Scopul caletoriei sale este sè gasésca unu rege pentru statul Usambara din Afric'a apuséna. Poporul de acolo nu are rege, căci barbatii nascuti acolo nu-i convinu, ei voiesce unu stráinu.

Sciri scurte. Regimentul „Este“ la 6 l. c. a sositu acasa la Budapesta, unde a fost primitu cu entusiasm. — **La Širi'a** s'a cumperatu în licitațiune unu fondu întravilanu cu 70 cr., iér o via cu 4 fl. 20 cr. — **Mausoleul lui Deák** se va începe a se cladí câtu mai curéndu. — **În Viena** s'au arestatu mai multi studenti socialisti, la cari s'au si gasitu scrisori compromitetóre. — **Usurarii** în Viena au zile fórtre grele, agitațiunea în contra lor devine totu mai mare, unii din ei scapa — în Ungari'a. — **Portretul lui Mihálka**, vice-comite în Maramuresu, se afla publicatu în nrul cel mai nou al foi „Magyarország és a Nagyvilág.“

Problema de șiacu.

De Samuël Auraru.

Negru.

Albu.

Albu începe si la a trei'a trasura đice matt.

Terminul de deslegare e 27 aprile. Si de astadata se va sorti o carte.

Deslegarea problemei de șiacu din nr. 18:

Albu.

Negru.

1. Cd5—c3	Rd4—e3 (a)
2. Rn.f6—f4 : †	Re3—f4 :
3. Cd5—c3 matt.	

a.

1.	g3—g2 (b)
2. Rn.f6—e5 †	Rd4—e5 :
3. Cd2—c4 matt.	

b.

1.	Rd4—c5 (c)
2. Rn.f6—d6 †	Rc5—d6 :
3. Cd2—e4 matt.	

c.

1.	f4—f3
2. Rn.f6—f4 †	Rd4—c5 :
3. Rn.f4—b4 matt.	

Bine au deslegat'o dñii Iosifu Popescu, Aureliu Alesandrescu, Alesandru Moldovanu, Nicolae Popoviciu si Ioanu Toma.

Premiul Pa câstigatu dl Alesandru Moldovanu în Déleni.

Numerul acesta se mai tramite tuturor abonantilor nostri de pân'acuma. Cei ce voiescu sè aiba fói'a nostra si în viitoru, binevoiésca a-si renoi abonamentul numai decátu; cei ce nu mai vreu sè remána abonantii nostrii, sè ni rentórca acestu nr. Cei ce nu ni-l vor innapoiá, si nici pretiul nu ni-l vor tramite, vor primi dela noi carte de „Nachnahme“, căci fói'a pe așteptare nu se póte dá.

Nrul viitoru, din caus'a serbatorilor, va aparé în duminec'a urmatóre.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.